

[ODRZUTEK *sb m*

N pl odrzutki.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII (z Cn) – XVIII w.

Rzecz odrzucona, zbędna, bezwartościowa, odpadek; przen; reiecta, reiectanea Cn:

*Szereg: »odrzutki a śmieci«: A což innego byli święci Apoštołowie/ iedno naniższy á oštáteczni między ludźmi: Rybytwi/ Celnicy/ proštacy/ niewkowie/ á práwie/ iáko Páweł mowi/ odrzutki á śmieci światá tego? *WujPosN 1584 2/324 (Linde).**

FP